

Op reis

Met de trein door de Schotse Highlands. 's Nachts met de bus naar Parijs. Ritjes naar het mooie Zeeland. Je ogen uitkijken in Pakistan. Vrienden maken in Oekraïne. De wereld is zo klein en toch zo groot! We zijn al veel op weg geweest, de ene keer spontaan en de andere keer na een grondige voorbereiding. Om daarna weer thuis te komen, vol nieuwe herinneringen en met veel foto's. Na elke reis blijft er iets van jezelf op die andere plek en neem je in je hart een stukje van daar mee.

Met open ogen en open handen ben jij op weg. Hier is een boek dat je verder wil helpen op die weg. We zochten persoonlijke verhalen van jonge vrouwen, vaak herkenbaar en altijd verrassend. Om je te inspireren. Maar je duikt in dit boek ook in oude verhalen, vol wijsheden. Verhalen van echte mensen waar jij schatten uit kunt verzamelen.

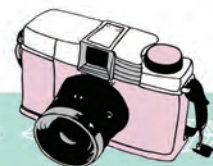
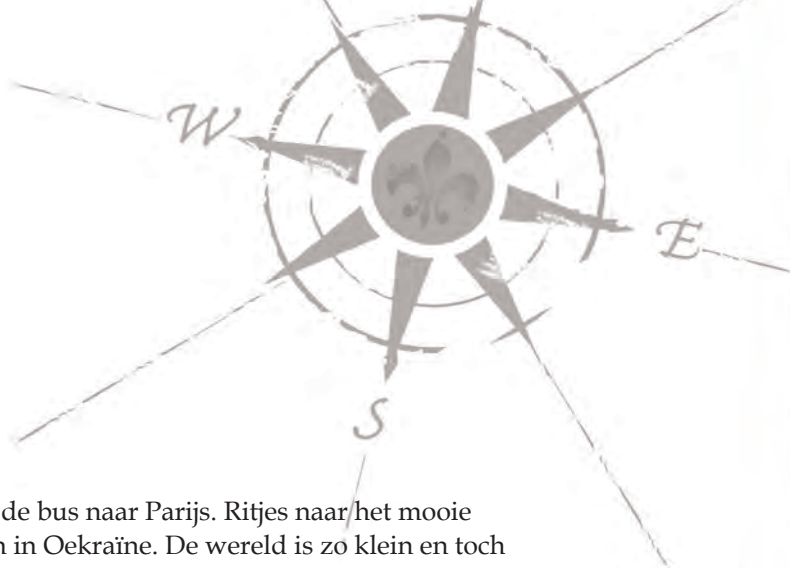
'Op weg gaan' is een hele stap, soms vergt het moed. En toch begint een reis altijd met een eerste stap. Daarna kun je altijd nog zien welke stap je neemt, en in welke richting. Als je eenmaal aan het lopen, treinen, fietsen of vliegen bent, bevalt het misschien wel zo goed dat je door blijft gaan, verder naar je eindpunt. Verder naar de horizon, je eigen toekomst. Met de wind in je rug, of soms in je gezicht. Met een leuke band of iemand met wie je een stukje mee mag liften. Met goede raad van het thuisfront in je achterhoofd, of met eigenwijze eigen plannen.

Hoe loopt jouw pad? Wie en wat neem jij mee? Sla dit boek open en laat het je inspireren op je eigen weg. Duik naar parels. Deel met anderen. Bid. Laat je vullen met wijsheid. Leer van elkaar. Groei. Kijk net even verder. Dat is de bedoeling van dit boek en van de website magazinemint.nl.

Thirza Wondergem en Tineke Goedhart

Oprichters magazinemint.nl, platform voor vrouwelijke twintigers

P.S. Bezoek ook de website van Mint voor meer extra's bij dit boek, en voor alle artikelen en blogs die Mint te bieden heeft. Mint is fris, vrouwelijk, een stevige bite.

INHOUD

1. Op weg gaan	11
2. Je fundament	19
3. Op eigen benen	29
4. Samen gelukkig	39
5. Van uw God naar mijn God	51
-

Muziek erbij!

Zet een muzikje op terwijl je dit hoofdstuk leest. Bij elk hoofdstuk hebben we een speciale Spotify-afspeellijst samengesteld. Ga naar www.magazinemint.nl voor de muziek bij dit hoofdstuk. Onder andere 'Eliza Jane' van Douwe Bob, 'Is dit nou later' van Stef Bos en 'Paradise' van Coldplay.

Op weg

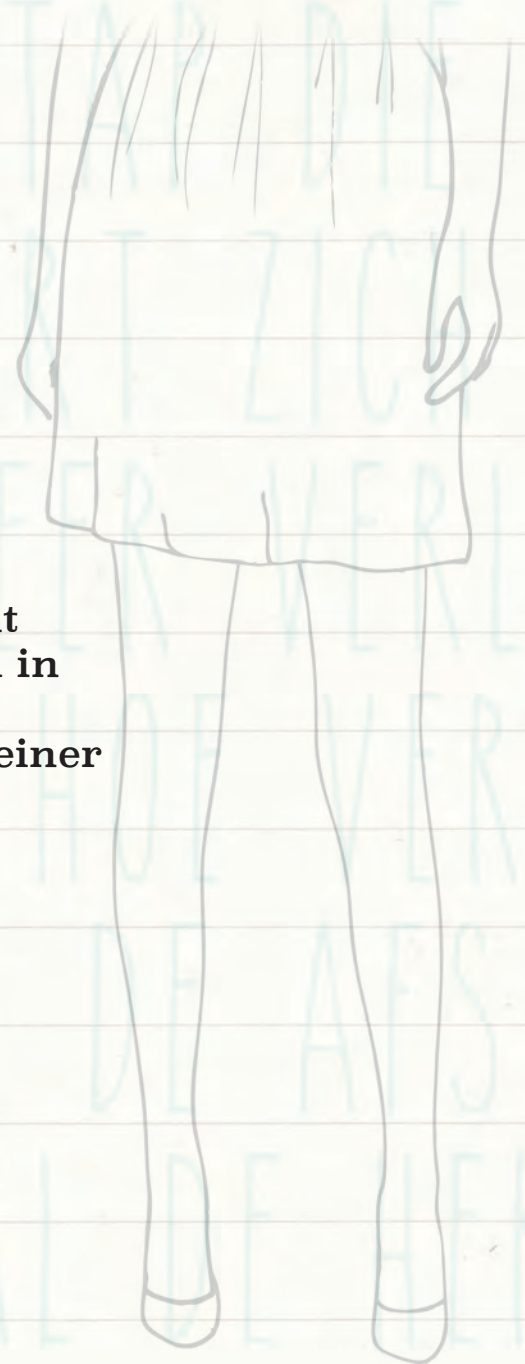
**in een zomerjurk op
dit strak station
de treinen al aan
de horizon**

**gekuste wangen
gloeien nog na, mijn
ogen branden, ik
huil bijna**

**elke stap die ik zet, maakt
mijn hart zich zwaarder want
steeds meer verleden zit er al in
en hoe verder ik loop
hoe dieper de afstand, hoe kleiner
al de herinnering**

**ik weet niet waarheen!
en zelfs niet waarom
en vragend kijk ik
soms achterom
maar ik ben niet alleen
en in die wetenschap
zet ik zwijgend en krachtig
mijn volgende stap**

Rinke van Tatenhove - Pel

Ik ben Bettina Renee Vlot

Bettina Renee Vlot | 31 jaar | Amersfoort |
redacteur | woont met negen huisgenoten |
houdt van (h)eerlijk eten, een goed glas wijn,
diepgaande gesprekken, muziek maken en
vintage winkeltjes

Worden wie je bent

Bettina Renee: „Ik heb gelukkige tijden gekend als kind. We kampeerden aan het Lago Maggiore in Italië met de camper die mijn vader zelf had gemaakt. Ik hield van prinsessen, sprookjes en Barbies en was een echt meisje-meisje. Mijn ouders deden regelmatig leuke dingen met ons. Ik dacht altijd dat ik de perfecte opvoeding had, met de ideale ouders. Mijn moeder was mijn grote voorbeeld en het was mijn doel om te worden zoals zij. Zoals velen zag ik haar als de perfecte christenvrouw: zachtmoedig, betrokken en nederig. Nu kijk ik daar anders tegenaan. Ik ben tot de ontdekking gekomen dat mijn ouders ook niet alles handig hebben gedaan.

Mijn ouders kwamen pas echt tot geloof toen ik ongeveer acht jaar oud was en dat betekende voor mijn moeder een radicale breuk met 'de wereld'. Alle sprookjesboeken, die een deel waren van mij, moesten het huis uit. Sprookjes waren fout, dacht mijn moeder. Onbewust communiceerde ze daarmee de boodschap dat dat deel van mij ook fout was. Ik volgde mijn moeder volledig na in haar geloof, maar daardoor ben ik een groot deel van mezelf kwijtgeraakt.

Drie jaar geleden overleed mijn moeder. In één klap was mijn voorbeeld weg en moest ik het zelf gaan uitzoeken: wie ben ik zonder mijn moeder?

Ik ben in therapie gegaan om te ontdekken wie ik ben. Ook in mijn geloof ben ik aan een zoektocht begonnen. Toen mijn moeder ziek werd, geloofde ik heilig dat ze beter zou worden als ik ervoor zou bidden. Maar dat gebeurde niet, mijn moeder werd niet beter. Pas later beseftte ik hoezeer ik toen teleurgesteld ben geweest in God en in de kerk. Ik had zoveel verdriet en vragen, daar had de kerk geen antwoord op. Ik voelde me niet meer thuis in de kerk. Mijn hele leven had ik zoveel geleerd en gehoord over God, er zijn veel dingen waarvan ik me nu afvraag: 'Hoe heb ik dat kunnen geloven?' Ik wilde op zoek naar God buiten de kerk om, omdat ik geloof dat God ook buiten de kerk te vinden is. Juist daar.

Kort voor ik in therapie ging, was ik een midweek in een klooster. Na een paar frustrerende dagen raakte ik in gesprek met God. Een bijzondere ervaring. 'Ga op zoek naar jezelf, daar zul je Mij vinden', zei Hij. Dat had ik nog nooit gehoord. Ik heb me altijd krampachtig op God en zijn plan gefocust, maar daardoor was ik mezelf compleet verloren. De afgelopen jaren heb ik God even gelaten voor wie Hij is en ben ik op zoek gegaan naar mezelf. En Hij had gelijk: ik vond niet alleen mezelf, maar ook Hem. God heeft mij gemaakt en Hij heeft een deel van zichzelf in mij gelegd. Als ik op zoek ga naar mijn eigen hart, dan vind ik God. Ik ben dicht bij God gekomen toen ik dicht bij mezelf kwam.

Mijn leven is een geweldig grote ontdekkingstocht. In plaats van me krampachtig af te vragen wat God wil, ga ik gewoon op reis. Elke dag kom ik steeds een stukje dicht bij wie ik ben en wat ik wil. 'Far from what I once was, but not yet what I am going to be': ik ben nog niet helemaal gelukkig met wat ik doe, maar ik wil eerst leren om gelukkig te zijn met wie ik ben. En dan vanuit het 'zijn' gaan 'doen'."

Bijbel- studie

Op weg gaan

Het verhaal van Abram die op reis gaat lees je in de Bijbel in Genesis 12.

Verlekkend staar ik naar de foto's die op mijn scherm verschijnen: zonnige stranden, oude kasteeltjes met een bijzondere geschiedenis, romantische restaurantjes en straatjes die erom vragen verkend te worden... Het is weer zover, de vakantie kan worden gepland en geboekt! Bijna net zo fijn als de reis zelf is de voorpret die ze met zich meebrengt. Websites bezoeken van diverse reisorganisaties, het kiezen van een bestemming, het lezen van beoordelingen van hostel en hotel: je kunt je er uren mee vermaken. Hoe beter geregeld en voorbereid, des te groter de ontspanning ter plekke. Moest men vroeger nog naar een reisbureau, tegenwoordig valt alles via internet te regelen en te bekijken.

Echte wereldreizigers lachen waarschijnlijk om het idee dat je zoveel zou plannen en uitzoeken voordat je überhaupt al bent vertrokken. De echte reiziger vertrekt natuurlijk met een backpack op de rug en bestemming onbekend. Terug in de tijd, toen reizen niet een luxe vakantiebesteding was maar een manier van leven...

Nomaden

Daar heeft Abram van mee kunnen praten, al zal zijn reis ook niet halsoverkop begonnen zijn. Verondersteld wordt dat hij – zoals velen in zijn tijd – leefde als een nomade; trekkend van de ene plaats naar de andere, op zoek naar water en weidegrond. Een avontuurlijk en onzeker bestaan. Toch begint de reis naar Kanaän niet door een sprong in het diepe, maar door het initiatief van Abrams vader Terach. Hij is het die zijn zoon, schoondochter en kleinzoon meeneemt op reis. Het is onduidelijk of Abram zich toen al door God geroepen wist: in Genesis lijkt dit pas later in Charan te gebeuren, maar op andere plaatsen in de Bijbel (vgl. Nehemia 9:7 en Handelingen 7:2) wordt het moment van de roeping in Ur geplaatst. Eén ding is zeker, Abram volgt zijn vader naar Kanaän. Dit was voor die tijd een normale gang van zaken: het (mannelijke) hoofd van de familie had de zeggenschap, ook over getrouwde kinderen. Men leefde in een clan met meerdere generaties van een familie en bijbehorende slaven. Deze vorm van samenleven lag aan de basis van de sociale en economische structuur in Israël en was dan ook van de allergrootste betekenis voor de Israëliet. De clan bood zekerheid en bescherming.

In de veiligheid van de clan trekt de familie van Terach weg uit Ur, op weg naar Kanaän. Terach heeft de plek van bestemming zelf nooit bereikt, want eenmaal aangekomen in Charan besluit hij daar te blijven wonen.

Zo kan dat soms gaan: op weg naar een nieuw avontuur kun je blijven steken onderweg. Omdat het reizen is gaan tegenstaan, of omdat een verandering van omgeving al genoeg is geweest om je uit het vertrouwde los te weken. Misschien vond Terachs familie aansluiting bij andere clans, of was er voldoende werk om een leven lang de tijd mee te vullen.

Op eigen benen

Het mag dan Terachs eindstation zijn, voor Abram is het juist de start van een nieuw verhaal. Zijn verhaal met God. Een God wiens bestaan hij zich misschien nog herinnert van zijn voorouder Noach en die zijn plaats zal hebben moeten delen met andere goden. De omgeving waarin Abram opgroeit kende verschillende godheden en in Jozua 24:14 lezen we dat dit invloed heeft gehad op het volk Israël. Abram wordt geroepen door deze vreemde God, die hem uitdaagt om het gebaande pad te verlaten en alles wat zekerheid biedt in te ruilen voor een toekomst in een onbekend land. We lezen niet hoe de stem heeft gesproken en of Abram getwijfeld heeft. Blijkbaar doet dat er niet toe, het belangrijkste is dat Abram zijn land, clan en ouderlijk huis achter zit laat en op weg gaat.

Daar raakt het verhaal van Abram aan ons leven. Als jongvolwassene wordt er van je verwacht dat je op eigen benen gaat staan, op jezelf gaat wonen en een persoonlijke identiteit ontwikkelt: je verlaat de vertrouwde omgeving waarin je bent opgegroeid. Dat betekent dat je zelf een nieuw thuis moet vinden en creëren. Daarbij ontwen je van oude gewoontes en leer je nieuwe aan. Je ontdekt dat de manier waarop je het thuis gewend was niet de enige weg is en ook niet per se de beste.

Dit botst soms met de verwachtingen die anderen van je hebben en die je kunnen beperken in het zoeken van een eigen weg. Het verlaten van je ouderlijk huis betekent ook kritisch kijken naar de traditie waarin je bent opgegroeid, en de godsbeelden die je hebt meegeregren. Misschien besluit je om deze (tijdelijk) los te laten, een ander pad in te slaan om zo te ontdekken waar jij zelf naartoe wilt.

Bestemming onbekend

Abram wordt geroepen, weg van zijn vaderhuis met bestemming onbekend: 'Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten, en ga naar het land dat ik je zal wijzen' (Genesis 12:1). En zo ging Abram op weg, zonder te weten waarheen (Hebreeën 11:8). Dat maakt de reis extra spannend. Het oude achterlaten terwijl je weet wat het nieuwe je gaat brengen, is een stuk gemakkelijker. Maar zo werkt God zelden. Vaker is het zo dat je zelf maar gewoon gaat, een eerste stap zet. In vertrouwen en geloof, gehoorzaamend aan een zachte stem van binnen; een stem die soms niet meer is dan een onzeker vermoeden. Wegtrekkend uit het land van angst, onzekerheid en knellende patronen krijg je stapje voor stapje steeds meer zicht op jouw unieke bestemming. Voor Abram was die bestemming uiteindelijk Kanaän. Maar bij het arriveren blijkt al snel dat het niet een verhaal is met sprookjeseinde. Abram en Sara leefden niet nog 'lang en gelukkig' in het land van melk en honing. Bij aankomst blijkt dat de oorspronkelijke bewoners, de Kanaänieten, het land niet zomaar afstaan. En 'melk en honing' is in het begin ver te zoeken: we lezen in Genesis 12:10 dat er een hongersnood uitbreekt en de familie van Abram tijdelijk gaat wonen in Egypte.

Hoewel de uiteindelijk bestemming uiteindelijk wel ‘het land van melk en honing’ is, betekent dit niet dat de weg daarnaar toe geplaveid is en zonder werkzaamheden. Welke weg is dat wel? Juist als je in beweging komt en een nieuw pad inslaat, ontstaat er frictie en spanning: het schuurt en voelt ongemakkelijk. Er wordt geschud aan je loyaliteit en aan de zekerheden die je zorgvuldig hebt opgebouwd. Je trekt weg uit je comfortzone en laat daarmee het comfort achter je. Je weet niet wat je gaat vinden en of de leegte die het afscheid heeft achtergelaten, daadwerkelijk opgevuld gaat worden. Wat dat betreft geeft het verhaal van Abram ons geen garantie van een behouden aankomst. Wat dan wel?

Voor onderweg

Allereerst is het oude achter je laten en de reis zelf misschien nog wel belangrijker dan het arriveren. Reizen vormt je, laat je groeien. Je maakt keuzes: ga ik naar links of naar rechts? Soms ontdek je dat je een verkeerde weg bent ingeslagen en moet je weer terug, soms met een omweg. Het kan lijken op verspilde tijd, maar vergis je niet: juist als we verdwalen komen we uitzichten tegen die we van tevoren niet hadden verwacht.

Ten tweede: Abram verliet Charan niet alleen: ‘Hij nam zijn vrouw Sarai mee en Lot, de zoon van zijn broer, en ook alle bezittingen die ze hadden verworven en de slaven en slavinnen die ze in Charan hadden verkregen’ (Genesis 12:4-5). Wat je hebt verzameld in de jaren die achter je liggen, vergeet je niet zomaar. Er is genoeg wat blijvend is en wat zorgt voor een fundament onder je leven.

Dat fundament wordt al gelegd kort na de geboorte, wanneer ouders ervoor kiezen hun pasgeboren kindje te laten dopen of op te dragen. Aan het begin van het leven staat ieder mens aan het startpunt van een reis die een leven lang gaat duren. Een opdracht en een groot avontuur, maar wel één die wordt gedragen door de zegen van God. Net zoals Abram die niet vertrekt zonder eenzelfde belofte, zo lezen we in de eerste verzen van hoofdstuk 12. Ook zijn opdracht om op reis te gaan, wordt vergezeld door de belofte van God. Een belofte van zegen, de toezegging dat God zelf meegaat. Daarmee wordt de kern van geloven zichtbaar in dit verhaal: het is op weg gaan met een belofte, in vertrouwen – soms tegen de ervaring in. Tastend en struikelend naar een onbekend land. Onderweg zul je gezegend worden en tot zegen zijn.

DOORDENKERS

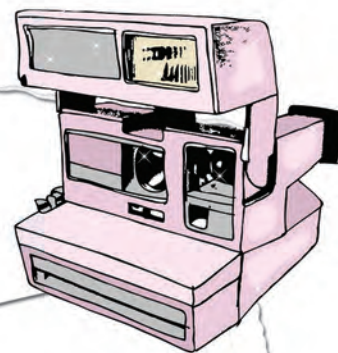
God dichtbij

God is aanwezig op verschillende manieren en op verschillende momenten. Op sommige momenten kan Hij bijna tastbaar aanwezig zijn in je leven, op andere tijden beleef je God misschien meer op de achtergrond. Abraham hoorde een duidelijke stem van God, zodat Abraham wel moest volgen. En terwijl hij op reis was wist hij: God is erbij.

Zijn er momenten in je leven geweest waarop je dacht of ervoer dat God tot je sprak? Of dat Hij je richting gaf? Op welke manier heb jij God gezien of ervaren?

Terug in de tijd

Als tiener stond je waarschijnlijk anders in het leven dan nu. Weet je nog wat je belangrijk vond in je leven toen je dertien was? Waar droomde je van? Wie waren je voorbeelden en welke rol speelde God in je leven?

Doen: Zoek een foto van jezelf op van toen je tiener was en bekijk de foto goed. Neem een stuk papier of ga achter de computer zitten om een brief aan dat meisje van toen te schrijven.

Land van melk en honing

'Ik beloofde hun een land te geven dat overloeft van melk en honing.' (Jeremia 11:5)

Abraham ging op weg naar het land van melk en honing, een land vol overvloed en weelde. Doen: Neem een stuk (gekleurd) karton en beeld uit hoe jouw land van melk en honing eruit ziet. Je kunt een collage maken van knipsels uit magazines en reclamefolders, maar ook woorden of quotes uitknippen en opplakken. Ben je niet zo'n crea bea met schaar en lijm? Maak dan een bord op Pinterest en pin foto's die horen bij jouw land van melk en honing.

Vraag: Welke rol speelt God in jouw land van melk en honing?

Reissymbolen

Als je dit boek doorwerkt en doorleest ga je verschillende dingen verzamelen die jouw levensreis symboliseren. Neem een voorwerp waar je spullen in kunt bewaren. Dit kan een kistje zijn, een doos, een tas, een letterbak, maar ook een kastje in je huis. Zoek vervolgens een voorwerp dat symbool staat voor jouw levensreis tot nu toe en leg dit in het kistje (of doos, tas, kastje). Hoe verder je in dit boek komt, hoe meer voorwerpen je uiteindelijk verzamelt die symbool staan voor jouw leven.

De tas

In je leven kun je een denkbeeldige tas met je meedragen. Onderweg op je levensreis stop je er allerlei dingen in. Je ouders begonnen daar al vroeg mee door normen en waarden mee te geven. En hoe ouder je werd, hoe meer je de inhoud van je tas zelf ging bepalen.

Schrijf op welke waarden en normen jij hebt meegekregen vanuit huis. Omcirkel degene die je belangrijk vindt en die je door wilt geven. Maar zijn er ook dingen in je tas die ballast zijn en die je het liefst eruit haalt?

